

De maatschappij Eerlijk Duurt Langst – Fondclub Het Noorden werd boven de doopvont gehouden in 1923. De stichters hielden hun bijeenkomsten en speelden met de duiven in het lokaal bij Henri Deceur in de Brugsestraat. Vele jaren later verhuisde E.D.L. naar café De Oceaan, in de Mervillestraat bij Jules Buffel en Rachel Kerckhove. In 1990 verhuisde de maatschappij terug naar de Brugsestraat naar café De Welkom bij Camiel Boffel en Liliane Buffel. Onder leiding van een bestuur met Urbain Verschaeve, Jean Maekelbergh, Daniël Maertens, Willy Ampe, Gilbert Dupon, Marie-Jeanne Deceur, Eric Honoré en Erik Pottier draaide het goed. Op zondagavond kwam het bestuur samen om de vluchten voor de volgende week klaar te stomen, want de vluchten werden toen nog wekelijks aangekondigd in De Duivenbode. Alle vluchten met naam boven Parijs werden gespeeld. Er stonden toen zelfs jaarlijks 2 nationale vluchten en 4 semi-nationale vluchten op het programma. Er werd in verbond gespeeld met de Entente Belge, de Franco Belge en met de Westkant. En de duivenmelkers zakten graag af naar Aartrijke, want we waren goed gekend in de duivenmiddens. Camiel Boffel en Ivan Ingelbrecht korfd en er de vele duiven in. Er volgden af en toe wijzigingen in het bestuur. In 1991 kwam Anna Kempinck erbij. 10 jaar na elkaar organiseerde zij een busreis tijdens de winterstop. Stilaan voelde men er al enige achteruitgang van de duivensport en toen het café De Welkom sloot in 2004 wegens sloopwerken is E.D.L. nogmaals verhuisd. Dit keer werd het café 't Oud Gemeentehuis bij Jan Loose en Saskia Callebert. Vanaf toen waren op deze locatie 2 Aartrijkse duivenmaatschappijen gevestigd; nl De Zwaluw en E.D.L.

De maatschappij De Zwaluw werd opgericht in 1949 en was al die tijd gevestigd in de Brugsestraat 23 in café 't Oud Gemeentehuis bij Julien Devriendt en Bertha Buffel. Later nam dochter Maria Devriendt en haar man Maurice Derynck het café over. Zij lieten op hun beurt de zaak over aan Erik Vandevyvere en Maria Clement. En tot 2 jaar terug stond Jan Loose stevast achter de toeg. De Zwaluw legde zich toe op de snelheidsvluchten onder Parijs en slechts enkele vluchten boven Parijs. Zij boekten menige successen, vooral met hun bonvluchten. Wekelijks meer als 1500 à 2000 duiven inkorven in een weekend was een peulschil. Erik Degrande was er de vaste inkorver. Ontelbaar veel duiven zijn door zijn handen gepasseerd. Maurice Derynck zette de constateurs klaar en sloeg ze ook af. Hooopen werk was er wekelijks in beide maatschappijen en schrijfwerk dat je er eigenlijk bijna niet kon over kijken, want de uitslagen werden toen nog veelal met papier en potlood ineengeflanst. De electronica, inkorven met de computer, perfect uitgevoerd door Ronny Sabbe bij De Zwaluw, door Josiane Van Eenoo bij E.D.L., en later door Jean-Pierre Langbeen voor beide maatschappijen, deed stilaan zijn intrede.

Toen de maatschappijen op één locatie zaten bleven de 2 maatschappijen bestaan. De één nam de snelheidsvluchten voor zijn rekening o.l.v. Jozef

Devriendt en zijn team. De ander nam de fondvluchten voor zijn rekening o.l.v. Jean Maekelbergh en Daniël Maertens en later Frans Denoo en zijn bestuur. Jaarlijks had elke maatschappij zijn bonverkoop, waarbij iedereen zijn beste beentje voorzette om mooie bons te schooien en om zo geld in het laatje te brengen dat steevast aan mooie vluchten, prachtige kampioenschappen, waardevolle ereprijzen, traktaatjes van frietjes met een frikandel of een brochetje, breugeltafels, broodjes met een BBQ worstje enz. terug bij de liefhebbers kwam. Er was een opperbeste samenwerking onder de 2 besturen. Jaarlijks werden 3 bijzondere bonvluchten op het programma gezet. In juni was er de bonvlucht uit Clermont, de grote prijs Jozef Devriendt. Die haalde in 1998 2343 ingekorfde duiven. Er was een gewaarborgde prijzenpot van 8750 € en als extra 1000 € gratis in waardebons van de Fun. Begin juli volgde de grote prijs Frans Denoo, de bonvlucht uit eerst Ablis, later Fontenay, met een gewaarborgde prijzenpot van 7000 € en als extra 625 € gratis in waardebons van A mode. In 2004 haalde deze vlucht 1766 ingezette duiven. Dan was er midden juli ook nog de bonvlucht Frans Dekeyzer uit Blois met 1079 duiven als hoogtepunt in 2009. Daar was er eveneens een gewaarborgde prijzenpot van 5000 € met een gratis bonus van 20 x 1 kg cote à l'os. We speelden San Sebastian en St. Vincent, samen met de liefhebbers uit Noord-Frankrijk. Deze pistes hebben we na jaren noodgedwongen moeten laten varen, omdat er ondermeer door de Koninklijke Belgische Duivenbond (K.B.D.B.) op een bepaald moment geen fondvluchten meer werden toegekend aan Aartrijke. We kregen enkel nog provinciale vluchten voor onze maatschappijen en ook deze werden ons in de loop der jaren afgenomen. Hoe kwaad wijlen Jozef Devriendt zich daarover heeft gemaakt, hoeveel hij ervoor heeft gedaan om dit te voorkomen, valt niet te beschrijven, maar toch heeft hij de handdoek in de ring moeten werpen.

De electronica werd ondertussen ook bij de liefhebber thuis meer en meer geïnstalleerd en het schrijfwerk in het lokaal verminderde. Toch betrouwde men die electronica niet volledig, want er moesten toch nog meldingen doorgegeven worden en toen kon je met de stylo gewoon niet volgen. Wat een hectische toestanden waren dat soms. In 2006 en 2007 hadden we met vogelgriep vandoen. De duiven werden dan gelost uit het oosten, o.a. uit Bouillon, Heidelberg. Sedert 2009 hoorden we op zondagmorgen geen berichtgevingen via de radio meer. Je moest teletekst op TV inschakelen. Nu is dit zelfs ook al verleden tijd. In 2013 verdween De Duivenbode (een krant voor duivenliefhebbers met alle info over de wekelijkse te spelen vluchten in gans W.-Vl. en zelfs daarbuiten) We speelden met de W.V.O.U. West-Vlaamse Overkoepelende Uitslag en in de W.V.V. West-Vlaams Verbond.

In 2015 werd de bestuursfakkel voor een laatste keer doorgegeven. Anna Kempinck nam het voorzitterschap van E.D.L. op zich en Hilde Pascal werd voorzitter bij De Zwaluw. Wat was Jozef Devriendt fier. In Aartrijke staan 2 vrouwen aan de top, glunderde hij.

We konden nog een tijdje doorgaan. Toen de beslissing viel dat de maatschappij

De Vriendenbond van Oostende in Ettelgem zou inkorven, voelde Aartrijke de bui al hangen. Voor ons was dat allerminst gunstig te noemen. We deden ons uiterste best, maar het bovengenoemde feit, het wegvallen van de provinciale vluchten en de factor dat de duivenmelkerij zo erg snel vergrijsst, zorgde ervoor dat het nu snel achteruitging in Aartrijke. De coronaperikelen kwamen er in 2020 en 2021 nog eens bovenop. Helemaal niet goed en ook niet meer goed te krijgen. Vandaar dat we besloten in 2022 enkel nog de hoklijsten en de ringen te verdelen. Daar stopte het voor ons. Jammer want volgend jaar, in 2023, kwam er een eeuwfeest aan voor E.D.L en De Zwaluw zou in 2024 75 jaar bestaan.

Rest ons nu nog de vele liefhebbers die ons zijn blijven steunen, het gemeentebestuur voor de jaarlijkse subsidie en de trofeeën, de sponsors van ons jaarlijkse programmaboek, de beide maatschappijbestuursleden, de lokaalhouders, de vele medewerkers (te veel om op te noemen in al die jaren en waarvan al menigeen overleden) van harte te bedanken.

Na onze eigen leden en sympathisanten nog eens in de watten te hebben gelegd met een gratis daguitstap op 11 september 2022 naar Cap Griz - en Blanc Nez en een mooi bedrag cash geld als sinterklaas, kerst-en nieuwjaarsgeschenk bleven er toch nog centen op onze rekening staan.

Beide besturen besloten met het resterende bedrag twee goede doelen te steunen: De Mug-heli ontving 2000 €. Deze instantie, die levensbedreigende mensen redt met hun vlug en kordaat optreden was vertegenwoordigd door de heer Ewout Lambert.

De K.B.D.B. West-Vlaamse Jeugdbeweging was vertegenwoordigd door de heren Frans Vanelslander, Romain Schoonacker en Christof Gheerardyn. Zij begeleiden jonge liefhebbers en ontvingen 1500 € voor hun werking.

Ons avontuur is voor altijd voorbij. Met spijt in ons hart laten we het wekelijks sociaal gebeuren, de gezonde competitiegeest, het vele, soms omslachtige werk, maar ook de leute en het plezier tussen pot en pint in de Aartrijkse maatschappijen, ooit “het mekka van de duivensport” in Noord en Midden West-Vlaanderen voorgoed achter ons. Vanaf nu is het **geschiedenis !!!**